

Tara este în primul rând un fenomen, o manifestare de energie artistică care traduce în imagini originale lumea viciată din jurul nostru. Produsul unei societăți traumatizate, al unei țări confuze cu un trecut falsificat, hiperbolizat sau reprimat, dar în orice caz incert, Tara reacționează cu o fantezie debordantă acestei situații. Lucrările lui se plasează undeva la intersecția caricaturilor, graffitiurilor stradale și a portretelor oficiale gata mâzgălite de o bandă de tineri rebeli, într-o logică specifică simultan basmelor românești, snoavelor de mahala și textelor de hip-hop postdecembrist. Icoanele, simbolurile, figurile emblematice ale istoriei, brandurile societății de consum, reperele de orice fel și mărcile ideologiilor sunt mixate și reinterpretate într-un delir vizual, într-un joc jumătate comic, jumătate isteric - dar perfect justificat de istoria noastră a tuturor. În spatele acestei explozii de elemente vizuale se găsește însă o semnificație de multe ori mai explicită și mai convingătoare decât analizele politice și opiniile comune intens mediatizate despre societatea românească. România lui Tara, neagră dar plină de umor, violentă dar melancolică, megalomană și erotică este o lume coerentă, ilustrată vizual într-o manieră foarte personală și recognoscibilă. Atitudinea lui Tara, dezideologizată dar interesată de efectele ideologiilor asupra societății contemporane, lipsită de partizanat politic, dar exprimând o conștiință politică pregnantă, este specifică generației de artiști din care face parte, prima generație care a început să creeze în libertate dar care nu poate să accepte necondiționat iluziile noii libertăți.

Cosmin Costinaș

Text apărut în
Catalogul “32 Romanian Painters”, H’art Gallery, Bucharest, December 2005, p. 235